

Γεννημένος στη Νάξο πριν από 48 χρόνια, βρέθηκε στη θάλασσα για βιοποριστικούς λόγους. Αυτό όμως δεν τον εμπόδισε να κάνει μια σπουδαία καριέρα. Από τους πλέον αναγνωρίσιμους πλοίαρχους της ακτοπλοΐας της Ελλάδας, σήμερα πλοίαρχος του ΕΞΠΡΕΣ ΠΗΓΑΣΟΣ της *Hellenic Seaways* στη γραμμή Ικαρίας-Σάμου

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΡΟΝΤΑΚΗΣ

«Το πλήρωμά μου είναι από τα καλύτερα εκπαιδευμένα πληρώματα, επειδή...»

«Έλληνες είναι οι καλύτεροι»

«Στην Αθήνα ήρθαμε οικογενειακώς το 1972. Είχα σκοπό να σπουδάσω οικονομικά... τα μαθηματικά μου άρεσαν και μου άρεσουν πάρα πολύ. Οι καταστάσεις όμως ήταν δύσκολες, από οικονομική άποψη. Και μεταξύ κατσαριδοκτόνου και απορρυπαντικού, είδα στην τηλεόραση για τις Σχολές Εμπορικού Ναυτικού. Χωρίς να έχω συγγενείς ναυτικούς, άλλωστε η Νάξος δεν είναι από τα νησιά που βγάζουν ναυτικούς, απρόσμενα για μένα και για το περιβάλλον μου, επέλεξα αυτό το επάγγελμα. Το αποφάσισα και επειδή έτσι δεν θα γινόμουν οικονομικό βάρος στην οικογένεια, σπουδάζοντας».

Από μια διαφήμιση.

«Ναι, από τη διαφήμιση. Τελείωσα τη Σχολή Ασπροπούργου. Πρωτοέφυγα δόκιμος σε ένα φορτηγό, το ΣΑΝ ΝΙΚΟΛΑΣ. Μετά από τρεις μήνες έπιασα αδιπλωτος ανθυποπλοίαρχος. Συνέχιζα να ταξιδεύω μέχρι και το 1989 στα φορτηγά του Σταύρου Νταϊφά, ήδη ανθυποπλοίαρχος. Το 1990, με πιέσεις της συζύγου μου και του πατέρα μου, ήρθα στην ακτοπλοΐα ως υποπλοίαρχος του ιστορικού ΚΙΜΩΛΟΣ. Με πλοίαρχο, καλή του ώρα, τον Αντώνη Κρητικό. Πηγαίναμε βασικά Δυτικές Κυκλάδες, αλλά παράλληλα κάναμε και τις άγονες Κυκλάδων και Δωδεκανήσου. 64 λιμάνια την εβδομάδα. Σε 18 μήνες έπιασα ύπαρχος εκεί και το 1992 με μετέθεσαν ύπαρχο στο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΠΡΕΣ. Μετά αλλάζω εταιρεία, πηγαίνω στο ΑΙΓΑΙΟΝ με πλοίαρχο τον Τάσο Τρέσο. Όταν παροπλίστηκε, βρέθηκα για 10 μήνες υποπλοίαρχος στο ΝΑΪΑΣ II, πριν πάω στο ΚΕΣΕΝ όπου απέκτησα το δίπλωμα Α' και επιστρέφω στο ΕΞΠΡΕΣ ΟΛΥΜΠΙΑ, στην Παροναξία για λίγο ως υποπλοίαρχος και μετά ως ύπαρχος».

Τότε είναι που εντελώς κινηματογραφικά, όπως γράψαμε τότε, βρεθήκατε πλοίαρχος του ΘΗΣΕΥΣ.

«Το 1996 λοιπόν και όντως κινηματογραφικά, πήγα στο ΘΗΣΕΥΣ. Είχαμε φύγει από την Πάρο, με πλοίαρχο τον Λεωνίδα Γκίκα, όταν με πήρε ο πλοιοκτήτης του ΘΗΣΕΥΣ, ο Κώστας Μοίρας, και μου πρότεινε να

πάω πλοίαρχος. Ζήτησα κάποιο χρόνο να το σκεφτώ, αλλά ήθελε απάντηση άμεσα. Εν θερμώ είπα το "ναι". Μου είπε ότι είχε συνεννοηθεί με τον Κώστα Αγαπητό, θα με περίμενε με το αυτοκίνητό του με την άφιξή μας στον Πειραιά και θα πηγαίναμε στη Νεάπολη Λακωνίας όπου θα συναντούσαμε το πλοίο τη νύχτα. Αυτό είχε φύγει από Πειραιά στις 4 το απόγευμα».

Ο προηγούμενος πλοίαρχος έτσι ξαφνικά ζήτησε να βγει;

«Κάποιος είχε πάει μέσα, του οποίου το όνομα και τη φυσιογνωμία ούτε που θυμάμαι, έκασε μία εβδομάδα και ζήτησε να φύγει. Εγώ χαμένος από το ξαφνικό της υπόθεσης, τα μέρη από εκεί άγονη Πελοποννήσου και Κρήτης δεν τα ήξερα καθόλου, μόνο την Ελαφόνησο είχα ακούσει, που κυνηγούσε ο Όθωνας. Η γυναίκα μου είχε τρομοκρατηθεί. Στο αυτοκίνητο πηγαίνοντας, ζήτησα να μείνει ο πλοίαρχος για ένα ταξίδι. Δεν ήξερα καθόλου το πλοίο, τη συμπεριφορά του, ήθελα να δω και τα λιμάνια. Όταν φτάσαμε στις δύο μετά τα μεσάνυχτα στη Νεάπολη, ο συνάδελφος δεν ήταν εκεί. Είχε μισθώσει ταξί για Αθήνα».

Μέσα στη νύχτα μ' ένα βαπόρι 119 μέτρα που δεν γνωρίζατε και σε ένα λιμάνι που δεν ξέρατε. Και το δρομολόγιο έπρεπε να γίνει.

«Το υπόλοιπο πλήρωμα ήταν μέσα κανονικά, αλλά όταν έχεις τα χερσίστρηρα στα χέρια σου, σοκάρεσαι. Εν πάση περιπτώσει, συνεχίσαμε το δρομολόγιο και όταν ξημερώσαμε κοντά στα Αντικύθηρα, αναλογίστηκα ότι μ' αυτή μου την κίνηση θα μπορούσα να καταστραφώ. Για να καταλάβετε, εγώ ήμουν πάντα συντηρητικός. Μετά όμως από αυτό, συνειδητοποίησα, κατάλαβα, είπα στον εαυτό μου "μπορείς". Και δόξα τω Θεώ, πήγαν όλα καλά. Έμεινα μέσα τρισήμισι μήνες, μέχρι που έδесе λόγω ασφαλιστικών μέτρων και δεν ξαναταξίδεψε ποτέ».

Ήταν καλό πλοίο;

«Καλοτάξιδο, χωρίς χαβαλέ, με το πιο άνετο γκαράζ που είχα συναντήσει, και με καλά σαλόνια. Αργό στη μανούβρα, με όχι πολύ δρόμο, αλλά για τη γραμμή αυτή ήταν ιδανικό. Τα λιμάνια είναι δύσκολα. ▶

